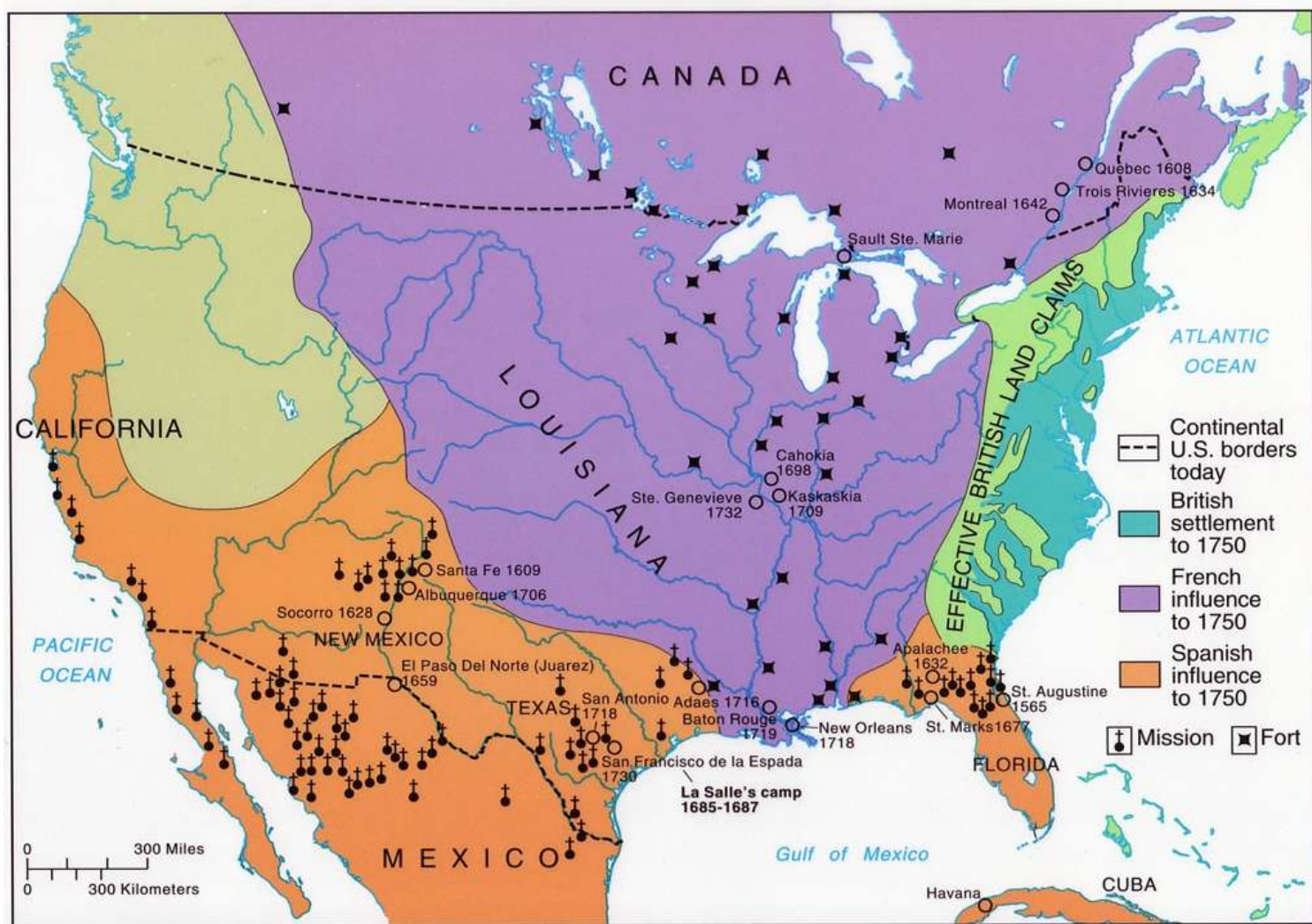

Kik vagyunk?
4.

A metodista mozgalom Amerikában

A szabadság hazájaként ismert Amerika kezdettől menedéke volt az Európában üldözött vallási kisebbségeknek, de a nagy népegyházak képviselői is megjelentek. Az Óvilág valamennyi egyháza és felekezete képviseltette magát az angol, francia és spanyol kézben lévő gyarmatokon, azonban igazán szervezett formában egyik sem működött, így semmi nem állta útját új felekezetek kialakulásának. Az új vallási közösségek megjelenését követő nagy ébredési hullámnak köszönhetően a rohamosan növekvő népesség egyre nagyobb hányada lett tagja valamilyen egyháznak

Észak-Amerika a XVIII. század közepén

Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET)
Próbaidős tag KÁTÉ 2010/4. rész

John és Charles Wesley valamint George Whitefield az 1730-as években már elkezdték hirdetni az evangéliumot az amerikai gyarmatokon, de nem jártak sikerrel, mert nem találtak befogadó hallgatóságra. George Whitefield következő utazását azonban nagy siker koronázta. A „nagy ébredés” legnagyobb hatású igehirdetője lett Észak-Amerikában, és haláláig ott is maradt.

George Whitefield

A tarka vallási képet mutató gyarmatokon az egyes felekezetek között nem volt éles a határ, a Szentírás által megérintett keresztények szövetségekbe tömörülve kezdték meg az első imaházak építését. A német és ír bevándorlók között néhány methodista is akadt, akik New Yorkban építették első kápolnájukat 1768-ban. Wesley két prédikátort küldött hozzájuk, hogy pásztorai legyenek a mostoha körülmények között élő közösségeknek. Később az amerikai munka felügyeletét Francis Asbury-re bízta, aki egész életét fáradhatatlanul az amerikai szolgálatnak szentelte. Az egyházi élet így gyors fejlődésnek indult, a csatlakozó tagok száma egyre növekedett és a methodista közösségek hamarosan behálózták egész Amerikát.

Wesley eleinte igyekezett az amerikai gyülekezetek életét az általa megszabott rendben tartani, ragaszkodott ahhoz, hogy itt is felszentelt anglikán lelkészek szolgáltassanak úrvacsorát, és ne tegyenek lépéseket az önálló egyházzá válás felé. Az amerikai gyarmatok függetlenségi törekvései azonban tarthatatlanná tették ezt az álláspontot.

A konzervatív Wesley ellenezte a gyarmatok függetlenségét, amelyben lázadást látott, és a lelkészek nagy része is lojális maradt Angliához. Sokuk elhagyta Asbury-t és hazatért Angliába, közben új prédikátorok csatlakoztak a methodistákhoz, akik már teljes jogú lelkészként viselkedtek. 1783-ban Anglia aláírta a tizenhárom

*Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET)
Próbaidős tag KÁTÉ 2010/4. rész*

amerikai gyarmat függetlenségét elismerő párizsi békét, így a politikai változásokkal a metodistáknak is számolniuk kellett. Asbury Amerikába hívta Wesley-t, hogy az új helyzetben az amerikai metodisták helyzetét és az angol metodistákhoz fűződő kapcsolataikat rendezzék. Wesley maga helyett Thomas Coke-ot küldte, két általa felszentelt lelkésszel és egy levéllel, amelyben az amerikai gyülekezeteknek szabadságot adott. A metodista gyülekezetek ezzel felhatalmazást kaptak, hogy önálló egyházzá váljanak. Az egyházalapítás történelmi munkáját a baltimore-i konferencia végezte el 1784 karácsonyán. Felolvasták Wesley levelét, amelyben kijelölte az önállósodás útját. A konferencia, hogy még hangsúlyosabbá tegye az önállóságát, Püspöki Metodista Egyházzá alakult. Coke-ot és Asbury-t püspökké szentelték. Megtartották a Wesley által írt egyházrendet és 12 igehirdetőt vénné szenteltek. Később több módosítást vezettek be. Az évenként ülésező konferenciák fölé egy négyévenként ülésező kormányzó testületet hoztak létre, amely lelkészekből és laikusokból állt. Az amerikai elnökválasztási ciklusokhoz igazodó rendszer az amerikai egyház demokratizmusát volt hivatva szolgálni, ugyanakkor az európai egyháztól való eltávolodását is jelezte. Az amerikai metodizmus önálló útra tért, bár Wesley örökségét nem tagadta meg.

Az amerikai metodista egyház az angliaihoz hasonlóan kivette részét a kor társadalmi problémáinak megoldásából. Felemelték szavukat a rabszolgaság ellen, bár betiltását szentesítő törvényre még néhány évtizedet várni kellett. A metodista egyház az Egyesült Államok legjelentősebb egyházává vált, jelentős munkát végzett a belső misszió terén és motorja lett a z egyházi szövetségek létrehozásának, missziós kezdeményezéseknek.

Az egyházban színes egyesületi élet folyt, női és ifjúsági körök, vasárnapi iskolák működtek országszerte, számos oktatási intézményt alapítottak, fontosnak tartották a könyvkiadást és az újságkiadást. A vallási megújulás jellegzetes színhelyei lettek a metodisták által szervezett táborok („camp meetings”), amikor kivonultak a természetbe, hogy közös imádságoknak és igehirdetések hallgatásának szenteljék magukat több napon át. Ezek az evangelizációs alkalmak gyakran tömeges megtérésekkel végződtek és gyarapították az egyház létszámát.

Camp meeting

Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET)
Próbaidős tag KÁTÉ 2010/ 4. rész

Az amerikai metodista közösségek bölcsőjénél német fejedelemségekből kivándorolt mesteremberek álltak, a XVIII. század végére azonban az egyház döntően angol nyelvű lett, és németül prédikáló lelkész alig volt. 1835-ben lépett szolgálatba a stuttgarti születésű Wilhelm Nast, aki életét a német missziónak szentelte. Később német nyelvű egyházi lapot szerkesztett, *Christliche Apologete* címmel, amelyet hamarosan Európában is terjeszteni kezdtek. 1844-ben már három német kerülete volt a metodista egyháznak az Egyesült Államokban. A német bevándorlók körében gyorsan terjedt a metodizmus. A századfordulón számuk meghaladta a 60 ezret. A német teológiai oktatás is megkezdődött Bereában (Ohio állam), a Wallace kollégiumban.

